

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky, odvolací disciplinárny senát, v zložení z predsedkyne JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Borisa Minksa, JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Jaroslava Krajča a JUDr. Vojtecha Lefflera, v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] na verejnom zasadnutí dňa 17. júna 2005, o odvolaní ministra spravodlivosti proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu zo dňa 11. novembra 2004 sp.zn. 2 Ds 7/04 a odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako disciplinárneho súdu zo dňa 17. decembra 2004, sp.zn. 2 Ds 7/04 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich sa odvolania ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a j ú**.

Podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch a prísediacich sa sudcovi JUDr. [REDAKOVANÉ] **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania vo výške 8028,- Sk, ktorú sumu je povinný minister spravodlivosti SR zaplatiť do rúk JUDr. [REDAKOVANÉ] do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový disciplinárny senát napadnutým rozhodnutím zo dňa 11.11.2004 oslobodil sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. b/ v spojení s odsekom 2 písm. b/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- 1/ postupoval v konaniach vedených na Okresnom súde Považská Bystrica pod č.k. 7 C 475/02 a č.k. 7 C 82/03 najmä pri – rozhodovaní o návrhu navrhovateľa P [REDAKOVANÉ], právne zastúpeného advokátom JUDr. [REDAKOVANÉ], proti odporcovi [REDAKOVANÉ] za vedľajšieho účastníka Slovenskej kancelárie [REDAKOVANÉ] o náhradu škody z ublíženia na zdraví a vydání rozsudku č.k. 7 C 475/02-24 z 25.11.2002, ktorým rozhodol, že odporca [REDAKOVANÉ] je povinný zaplatiť navrhovateľovi [REDAKOVANÉ] sumu 2.274.733,-Sk a trovy konania vo výške 95.150,-Sk na účet právneho zástupcu navrhovateľa, advokáta JUDr. [REDAKOVANÉ], keď rozhodol rozsudkom na základe uznania nároku napriek tomu, že neboli splnené procesnoprávne ani hmotnoprávne podmienky pre jeho vydanie, – vysporiadani sa s oznámením vedľajšieho účastníka konania 7 C 82/03 [REDAKOVANÉ].

██████████, (správne by mal byť vedľajší účastník označený ako ██████████ zast. ██████████, na čo vedľajší účastník upozornil súd podaním, doručeným súdu 13.6.2003) o podanom trestnom oznámení obsahujúcom skutočnosť nasvedčujúcu tomu, že bol spáchaný trestný čin poisťovacieho podvodu, adresovanom Okresnej prokuratúre v Považskej Bystrici (č.l. 45 v spise Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7 C 82/03) a oznámením, že v predmetnej veci už orgány činné v trestnom konaní konkrétne Krajský úrad justičnej polície v Trenčíne vedú trestné konanie pod značkou DRN 51/Kp-Mk-2003 (vyjadrenie zástupcu vedľajšieho účastníka na č.l. 50 v spise Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7 C 82/03 strana 3 v zápisnici o pojednávaní z 15.12.2003) a následnou žiadosťou o prerušenie konania do skončenia trestného konania, s poukazom na ustanovenie § 109 O.s.p., keď napriek skutočnosti, že trestné oznámenie obsahovalo tvrdenia spochybňujúce zákonnosť a výšku nárokov uplatňovaných v konaní č.k. 7 C 82/03 a vedľajší účastník konania uviedol, že sa na jeho podklade začalo trestné stíhanie, konanie neprerušil,

- 2/ nedovolil zástupcovi vedľajšieho účastníka konania č.k. 7 C 82/03 zachytávať priebeh pojednávania na diktafón a do zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Považská Bystrica z 15.12.2003 vyhlásil uznesenie, že nepripúšťa, aby vedľajší účastník priebeh konania nahrával na zvukový záznam, podľa názoru prvostupňového disciplinárneho súdu, pretože tieto skutky nie sú závažným disciplinárnym previnením ani disciplinárnym previnením.

Z vykonaného dokazovania prvostupňový disciplinárny súd zistil a mal preukázané, pokiaľ sa týka skutku vedeného pod bodom 1/ návrhu na začatie disciplinárneho konania, že sudca v konaní vedenom na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp.zn. 7 C 475/02 vydal dňa 25.11.2002 rozsudok pod č.k. 7 C 475/02 – 24, proti ktorému podal vedľajší účastník na strane odporcu v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že odporca uznal pred súdom nárok uplatnený žalobcom podľa § 153a ods. 1 O.s.p. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, uznesením č.k. 5 Co 170/03-44 zo dňa 27.6.2003 zrušil vyššie citovaný rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že v danej veci neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre uznanie, súd vydal rozsudok pre uznanie a z tohto dôvodu ani nevykonal žiadne dokazovanie na preukázanie výšky škody. Sudca viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v konaní ďalej pokračoval vykonávaním dokazovania až do 12.7.2004, kedy mu predseda Okresného súdu v Považskej Bystrici opatrením Spr 549/04 odňal túto vec a táto bola pridelená náhodným výberom inému sudcovi. Z dôvodov tohto opatrenia vyplynulo, že sudca podal sám predsedovi Okresného súdu návrh na vylúčenie z prejednávania a rozhodnutia veci z dôvodu, že na návrh ministra spravodlivosti SR bolo proti nemu začaté disciplinárne konanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5 NcC 14/04-65 zo dňa 17.6.2004 rozhodol, že sudca JUDr. ██████████ je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp.zn. 7 C 475/02.

Prvostupňový disciplinárny súd ďalej zistil a mal za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp.zn. 7 C 82/03 na pojednávaní dňa 15.12.2003 zástupca vedľajšieho účastníka predložil na založenie do spisu trestné oznámenie, adresované Okresnej prokuratúre v Považskej Bystrici, datované 12.12.2003 a do zápisnice uviedol, že orgány činné v trestnom konaní už v predmetnej veci vedú trestné konanie, konkrétne pod značkou DRN 51/Kp-Mk-2003 na Krajskom úrade justičnej polície Trenčín. Navrhol preto, aby súd konanie podľa § 109 O.s.p. prerušil až do skončenia trestného konania. Sudca o tomto návrhu nerozhodol a vyhlásil uznesenie, na základe ktorého odročil pojednávanie dňa

16.12.2003 o 13.00 hod. za účelom vyhlásenia rozsudku. Ešte dňa 15.12.2003 však vedľajší účastník vzniesol telefaxovým podaním námietky zaujatosti voči sudcovi, ktoré podanie bolo v origináli doručené do spisu dňa 16.12.2003. Na pojednávaní dňa 16.12.2003 sudca vyhlásil uznesenie, že pojednávanie odročuje na neurčito s tým, že vec bude predložená Krajskému súdu v Trenčíne z dôvodu vznesenia námietky zaujatosti. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, uznesením č.k. 17 NcC 48/03-74 zo dňa 14.1.2004 rozhodol, že sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 7 C 82/03. Odvolací súd svoje uznesenie zdôvodnil tým, že len subjektívny názor účastníka, že sudca je voči nemu zaujatý ešte nedáva možnosť vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané vedľajším účastníkom vo vznesenej námietke zaujatosti, tieto sa týkajú spôsobu vedenia konania sudcom a mohol by na ne vedľajší účastník poukázať, prípadne v odvolacom konaní, ak by s rozhodnutím súdu prvého stupňa nebol spokojný, ako na skutočnosti vedúce k nesprávnemu rozhodnutiu o veci. Napokon Krajský súd v Trenčíne v uvedenom rozhodnutí tiež podotkol, že z doterajšieho postupu JUDr. [REDAKOVANÉ] nemožno usudzovať na zaujatosť sudcu voči vedľajšiemu účastníkovi.

Z vykonaného dokazovania prvostupňový disciplinárny senát zistil a mal za preukázané, pokiaľ sa týka skutku uvedeného pod bodom 2/ návrhu na začatie disciplinárneho konania, že sudca v konaní vedenom na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp.zn. 7 C 82/03 na pojednávaní dňa 15.12.2003 vyhlásil uznesenie, že súd neprípúšťa, aby vedľajší účastník priebeh konania nahrával na zvukový záznam, ktoré aj riadne ústne zdôvodnil. Túto skutočnosť mal preukázanú jednak z výpovede sudcu a jednak z výpovede svedkov JUDr. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktorí zhodne vypovedali, že sudca vyhlásené uznesenie ústne zdôvodnil najmä tým, že si zástupca vedľajšieho účastníka nevypýtal vopred od sudcu súhlas s nahrávaním a tiež tým, že by sa sudca opýtal navrhovateľa, či súhlasí s nahrávaním, keďže sa prejednávali veci jeho zdravotného stavu ako aj ostatných prítomných na pojednávaní na snímanie ich hlasu.

Prvostupňový disciplinárny súd, vo vzťahu ku skutku uvedeného pod bodom 1/ návrhu na začatie disciplinárneho konania vyslovil názor, že dotknutý sudca svojím konaním pri rozhodovacej činnosti v spisoch vedených na Okresnom súde v Považskej Bystrici č.k. 7 C 475/02 a č.k. 7 C 82/03 neporušil žiadne povinnosti sudcu citované v ustanovení § 30 ods. 2 písm. e/ a ods. 4 Zákona o sudcoch.

Mal za to, že navrhovateľovi sa nepodarilo v disciplinárnom konaní preukázať naplnenie pojmových znakov závažného disciplinárneho previnenia sudcu podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. b/ v spojení s odsekom 2 písm. b/ Zákona o sudcoch ani jeho disciplinárneho previnenia. Sudca svojím konaním neporušil povinnosti vyplývajúce mu zo zákona a ani svojím správaním nevzbudil oprávnenú pochybnosť a dôvodnú obavu o nedostatku záruk pre objektívne a nestranné rozhodovanie súdu. Navrhovateľ v disciplinárnom konaní nepreukázal ani zvýšenú škodlivosť konania sudcu. V skutku pod bodom 1/ návrhu kládol navrhovateľ sudcovi za vinu konanie súvisiace s jeho rozhodovacou činnosťou pričom z pripojených spisov prvostupňový disciplinárny súd zistil, že takýmto konaním sudcu ani jeden z účastníkov súdneho konania nebol poškodený. Účastníci konania sa môžu riadnymi opravnými prostriedkami domáčať na súde vyššieho stupňa nápravy nesprávneho alebo nezákonného postupu pri rozhodovaní prvostupňového súdu, ktorý by mal za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takejto nápravy sa domáhal na odvolacom súde vedľajší účastník vedenom pod sp.zn. 7 C 475/02, keď odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 7 C 475/02-24 zo dňa 25.11.2002 a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie so zaujatím právneho názoru, ktorým je prvostupňový súd viazaný.

Nezákonný postup nemožno podľa názoru prvostupňového disciplinárneho súdu sudcovi vyčítať vo veci č.k. 7 C 82/03, pretože vedľajší účastník využil svoje procesné právo a vzniesol voči sudcovi námietky zaujatosti, pre ktoré už nemohol sudca urobiť vo veci vedľajšie úkony. Keďže odvolací súd nenašiel u sudcu dôvody na jeho vylúčenie z prejednávania veci č.k. 7 C 82/03, nemožno u neho hovoriť o oprávnenej pochybnosti a dôvodnej obave o nedostatku záruk pre objektívne a nestranné rozhodovanie súdu. O správnosti ako aj zákonnosti postupu sudcu, v konaniach vedených pod sp.zn. 7 C 475/02 a 7 C 82/03, môže rozhodnúť len odvolací súd v rámci jeho rozhodovacej činnosti o opravných prostriedkoch a iných procesných úkonoch, ktoré práva zákon účastníkom občianskeho súdneho konania poskytuje. Prvostupňový disciplinárny súd nezistil pri postupe sudcu vo vyššie uvedených konaniach (pod bodom 1/ návrhu) také správanie, ktoré by vzbudilo oprávnenú pochybnosť a dôvodnú obavu o nedostatku záruk pre objektívne a nestranné rozhodovanie súdu.

Na základe vykonaného dokazovania dospel prvostupňový disciplinárny súd k záveru, že navrhovateľom označený skutok pod bodom 1/ návrhu na začatie disciplinárneho konania nie je závažným disciplinárnym previnením ani disciplinárnym previnením, a preto sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] spod návrhu pod bodom 1/ podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch oslobodil.

Vo vzťahu ku skutku uvedeného pod bodom 2/ návrhu na začatie disciplinárneho konania, prvostupňový disciplinárny senát riešil otázku, či samotný zákaz zvukového záznamu pojednávania zo dňa 15.12.2003 vo veci vedenej pod sp.zn. 7 C 82/03 bol vykonaný nad rámec alebo v rámci zákona, pritom skúmal na vec vzťahujúce sa právne úpravy, ktoré mohli, alebo relevantným spôsobom regulovali postup sudcu v predmetnej veci.

Podľa prvostupňového disciplinárneho senátu právna úprava platná v čase rozhodnutia sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] neobsahovala konkrétnu úpravu vzťahujúcu sa na použitie záznamového zariadenia zvuku, pokiaľ však zákonodarca vymedzil medzi základné práva sudcu rozhodovanie sudcu o zvukovom prenose, bolo možné sa oprávnene domnievať, že pod zvukový prenos možno zahrnúť bez použitia príliš extenzívneho gramatického a logického výkladu aj samotný zvukový záznam, nakoľko pri dnešnej vyspelosti techniky je úplne bežné, že aj priame prenosi sa zaznamenávajú na prostriedky záznamovej techniky, ktoré sú následne používané na reprízy a prístupné v archívoch všetkých slovenských médií na internete. Z ustanovení článku 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky článku 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a § 192 O.s.p. podľa prvostupňového disciplinárneho senátu nevyplýva iba všeobecná povinnosť sudcu vedúceho občianske súdne konanie, ale vyplýva z neho výslovná povinnosť sudcu dbať na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb, ba dokonca aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.

Za tohto právneho stavu prvostupňový disciplinárny senát pristúpil aj ku skúmaniu jednotlivých práv a na druhej strane povinností týkajúcich sa daného právneho problému u účastníkov občiansko-právneho konania.

Prvostupňový disciplinárny súd skúmal Občiansky súdny poriadok z hľadiska toho, či v sebe obsahuje ustanovenia, ktoré by u účastníkov konania obmedzovalo ich základné práva a slobody, pričom poukázal na to, že medzi tieto práva nepochybne patrí aj nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia (článok 16 Ústavy Slovenskej republiky, Druhá hlava Občianske práva

